

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSR del. do SO Mirosław Major

Protokolant p.o. stażysty A. D.

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2015r. w Poznaniu

odwołania (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w P. i J. T.**

od decyzji **Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

z dnia 11.07.2014 r., nr (...)

w sprawie (...) **Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z/s w P. i J. T.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.**

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż J. T., jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 17.02.2014 r.,
- 2) zasądza od pozwanego na rzecz każdego z odwołujących kwoty po 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 lipca 2014 r., nr (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2) w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 1), art. 13, art. 36 ust. 1, 4, 11 i art. 47 ust. 1 pkt 3) ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 ze zm.) oraz art. 83 § 1 k.c., art. 2, art. 22 § 1 k.p., stwierdził, że J. T. jako pracownik u płatnika składek (...) sp. z o.o. nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 17.02.2014 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że płatnik składek J. T. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego w dniu 27.02.2014r. jako pracownik u płatnika (...) sp. z o.o. z siedzibą w P.. Dokumenty rozliczeniowe za J. T. zostały złożone za okres od 02/2014 do 05/2014, w których płatnik wykazał okres nieobecności od 14.04.2014r. z uwagi na niezdolność do pracy. Do Zakładu wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego z tytułu zatrudnienia J. T. od 17.05.2014r. Na podstawie zebranego materiału pozwany uznał, że J. T. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym jako pracownik od 17.02.2014r. Praca była wykonywana w miejscu zamieszkania z wykorzystaniem prywatnego sprzętu, tj. komputera i telefonu. J. T. nie otrzymała pisemnego zakresu obowiązków. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że umowa została zawarta w sytuacji, gdy J. T. była w zaawansowanej ciąży, a zatem wiadomym była okoliczność jedynie ewentualnego krótkiego okresu pracy. Z przedłożonego aktu urodzenia wynika, że w dniu 22.05.2014r. nastąpił poród, a ojcem dziecka jest M. S., który jest współnikiem Spółki. Wobec powyższego ZUS stwierdził, że zawarta umowa o pracę z J. T. nie spełnia warunków art. 22 Kodeksu pracy. Wykonywanie czynności w miejscu zamieszkania, z wykorzystaniem własnych urządzeń, nieokreślenie

ściśle czasu pracy oraz brak możliwości kontroli przez płatnika świadczy, że zawarta umowa nie ma cech umowy o pracę. W związku z powyższym J. T. nie spełnia warunków do objęcia ubezpieczeniem społecznym od 17.02.2014r. w rozumieniu przepisów art. 6 ust. 1 pkt. 1 ustawy z 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych.

Od powyższej decyzji w przepisany trybie i terminie odwołał się płatnik składek, który wniósł o jej zmianę oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Zaskarżonej decyzji zarzucono:

- nierozpatrzenie w sposób rzetelny i kompleksowy zebranego materiału dowodowego, w szczególności dokumentów przedłożonych przez płatnika i ubezpieczoną dotyczących wykonywania pracy na rzecz (...) sp. z o.o. przez J. T.,

- sprzeczność istotnych ustaleń organu rentowego z zebrany materiał dowodowy, a w konsekwencji przyjęcie, że J. T. nie świadczyła pracy na rzecz płatnika składek, że zawarcie umowy o pracę miało charakter czynności prawnej pozornej oraz że J. T. jako pracownik płatnika nie spełnia warunków do objęcia obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym,

- brak zawarcia elementów koniecznych, jakimi winna cechować się decyzja organu rentowego.

Od powyższej decyzji odwołała się również ubezpieczona J. T., wnosząc o jej zmianę oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych i powołując się na zarzuty takie, jak wskazane w odwołaniu płatnika składek.

W odpowiedzi na odwołania organ rentowy wniósł o ich oddalenie oraz o zasądzenie od odwołujących na rzecz organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych, podtrzymując argumentację przedstawioną w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy zaznaczył, że nie kwestionuje okoliczności faktycznego wykonywania czynności przez J. T., jednakże nie zgadza się ze stanowiskiem odwołującego, że były wykonywane w ramach stosunku pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. (ur. (...)) ma wykształcenie wyższe – w 2006r. ukończyła studia magisterskie na kierunku matematyka w zakresie matematycznych metod informatyki. W 2008r. ukończyła podyplomowe studium z zakresu zarządzania sprzedażą, a w 2013r. kurs managerski H. Business (...) Polska. W latach 2007-2011 odwołująca była zatrudniona w F. (...) Polska jako koordynator sprzedaży, zajmując się m.in. wdrażaniem programu informatycznego (m.in. tzw. systemu (...)) za wynagrodzeniem ok. 5 000 zł netto. W latach 2011-2015 odwołująca współpracowała prowadząc własną działalność gospodarczą z (...) / H. Business (...) Polska. W ramach tej współpracy odwołująca pozyskiwała i utrzymywała kluczowych klientów, realizowała plany sprzedażowe, pracowała w radzie ekspertów zajmując się rozwojem oferty i wdrażaniem zmian. Jako członek rady ekspertów odwołująca także wdrażała w firmie program (...).

Podczas współpracy z H. Business (...) Polska odwołująca poznała A. S. oraz M. S..

(...) sp. z o.o. z siedzibą w P. została zawiązana na podstawie umowy spółki z o.o. w dniu 8.05.2013 r. i jest wpisana do rejestru przedsiębiorców KRS od dnia 25.06.2013 r. pod nr. KRS (...). Prezesem zarządu Spółki jest obecnie M. S.. Poprzednio prezesem zarządu był A. S.. Przedmiotem działalności Spółki jest świadczenie usług konsultingowych z zakresu inwestycji finansowych i sprzedaż krótkoterminowych produktów inwestycyjnych i oszczędnościowych w internecie. Kluczem miało być opracowanie systemu (...), tj. oprogramowania, dzięki któremu firma ewidencjonuje całość informacji, która związana jest z jej potencjalnymi i obecnymi klientami.

Kwestiami formalnymi związanymi z zatrudnianiem pracowników w Spółce (...) i prowadzeniem spraw księgowych zajmuje się biuro (...) podatkowe.

Początkowo Spółka nie zatrudniała pracowników, ponieważ nie miała pewności co do otrzymania dotacji unijnych. Po uzyskaniu dotacji oraz podjęciu współpracy ze Spółką (...) sp. z o.o. postanowiono zatrudnić pracownika.

Pod koniec 2013r. A. S. wstępnie rozmawiał z odwołującą na temat jej udziału w projekcie. Na początku 2014r. A. S. zaproponował odwołującej zawarcie umowy o pracę z uwagi na jej wykształcenie matematyczne, doświadczenie zawodowe i kompetencje w zakresie komunikacji z klientem.

W dniu 17.02.2014 r. A. S., działając jako prezes zarządu (...) sp. z o.o. zawarł z odwołującą J. T. umowę o pracę na okres próbny od 17.02.2014 r. do 16.03.2014 r., na podstawie której Spółka zatrudniła ją w pełnym wymiarze czasu pracy, w systemie czasu pracy homeoffice, na stanowisku (...) manager za wynagrodzeniem 9 500 zł brutto miesięcznie.

W dniu 17.03.2014r. strony zawarły na analogicznych warunkach umowę o pracę na czas nieokreślony. Kwotę wynagrodzenia strony ustaliły w drodze negocjacji. Wynagrodzenie było płatne przelewem.

W związku z zawarciem w/w umowy o pracę odwołująca przedłożyła zaświadczenie lekarskie z dnia 7.03.2014 r. o braku przeciwwskazań do pracy na powierzonym stanowisku. Odbyła też szkolenie z zakresu bhp.

W chwili zawierania powyższej umowy odwołująca była w ciąży, o czym wiedziała.

Do obowiązków J. T. należało opracowanie systemu do zarządzania relacjami z klientem, tzn. (...) w fazie funkcjonalnej. Była to pierwsza faza projektu, wymagająca pracy koncepcyjnej, gdzie należało opisać, w jaki sposób projekt ma pracować i przygotować dokumentację, która miała służyć do realnego wdrożenia systemu informatycznego.

Odwołująca pracując nad tym projektem kontaktowała się z K. M. ze spółki (...) i pracownikami tej spółki: K. S. i T. D.. To na podstawie pracy Spółki (...) miał być opracowany system (...). W trakcie spotkań rozrysowywano strukturę relacji, które następnie omawiano. W spotkaniach uczestniczyli także z ramienia (...) sp. z o.o. A. S. i M. S.. Odwołująca wskazywała na elementy niepotrzebne, co pozwalało zmniejszyć objętość projektu funkcjonalnego oraz informacje istotne w komunikacji z rynkiem. Współpraca z przedstawicielami Spółki (...) następowała także drogą mailową, telefoniczną oraz przez platformy (...) i One N..

W dniu 27.02.2014r. (...) sp. z o.o. dokonała zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych z datą od dnia 17.02.2014r. Zgłoszeniem zajmowało się biuro (...).

J. T. pracowała na rzecz (...) sp. z o.o. w domu, co z uwagi na koncepcyjny charakter pracy było praktyczniejszym rozwiązaniem. Korzystała z prywatnego sprzętu komputerowego. Odwołująca nie była rozliczana z czasu pracy i w związku z tym nie podpisywała listy obecności. Praca odwołującej była jednak przedstawiana na bieżąco drogą telefoniczną, mailową i w trakcie spotkań, dlatego odwołująca nie była zobowiązana do sporządzania raportów. W razie braku efektów pracy odwołującej projekt nie mógłby przechodzić do dalszej fazy realizacji. Nadzór nad wykonywanymi przez odwołującą czynnościami sprawowali A. S. i M. S.. Oni wydawali odwołującej polecenia służbowe i wskazywali kierunki działań.

Płatnik składek złożył za odwołującą dokumenty rozliczeniowe za okres od 02/2014 do 05/2014, w których wykazał okres nieobecności odwołującej od 14.04.2014r. z uwagi na niezdolność do pracy. Do pozwanego wpłynął wniosek o wypłatę zasiłku chorobowego za okres od 17.05.2014r.

W dniu 22.05.2014r. odwołująca urodziła dziecko. Ojcem dziecka jest M. S..

W trakcie nieobecności odwołującej jej obowiązki przejęli M. S. i A. S..

Do dnia zwolnienia lekarskiego ubezpieczona wykonała obszar pracy koncepcyjnej, na podstawie czego firma (...) mogła podjąć dalsze prace mające na celu stworzenie odpowiedniego oprogramowania.

Od września 2015r. odwołująca wróciła do pracy. Obecnie zajmuje się rozbudową i zagospodarowaniem systemu i opracowaniem systemu (...), sprawdzającego zachowania klienta.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- a) dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy (k. 17, 79-82, 88-91, 138-141),
- b) dokumentów zgromadzonych w aktach ZUS I O/P. dot. zaskarżonej decyzji,
- c) zeznań świadków: K. P. (k. 119v-120v), K. M. (k. 120v-121v), A. S. (k. 121v-123v), K. S. (k. 147-148), T. D. (k. 148-149),
- d) przesłuchanego za odwołującą spółkę (...) (k. 152-154) oraz zeznań odwołującej (k. 149-152).

Zgromadzonym w sprawie dokumentom Sąd dał wiarę w całości. Zostały one bowiem sporządzone przez kompetentne osoby i właściwe organy, w przepisanej prawem formie i w zakresie ich działania. Fakt, że żadna ze stron nie kwestionowała treści kserokopii dokumentów znajdujących się w aktach sprawy pozwolił na potraktowanie tychże kserokopii jako dowodów pośrednich istnienia dokumentów o treści im odpowiadającej.

Za wiarygodne Sąd uznał również zeznania przesłuchanych w sprawie świadków K. M., A. S., K. S. i T. D.. Zeznania te były rzeczowe i szczegółowe w stopniu adekwatnym do wiedzy zeznających. Świadkowie mieli kontakt z odwołującą jako pracownikiem P. Konsultanci sp. z o.o i w swych zeznaniach opisali okoliczności związane z zatrudnieniem odwołującej i potwierdzili, że odwołująca pracowała na rzecz Spółki zajmując się opracowywaniem projektu.

Z kolei dzięki zeznaniom K. P. udało się ustalić jakie były przyczyny opóźnionego zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej i przesłuchanego za Spółkę (...). Ich zeznania były spójne, logiczne i konsekwentne. Nadto treść tych zeznań została potwierdzona dowodami w postaci dokumentów, w szczególności aktami osobowymi i płacowymi oraz zeznaniami świadków. W przekonujący i logiczny sposób wyjaśniono, na czym polegała praca J. T., jakie były motywy do jej podjęcia i jej efekty.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie zasługiwało na uwzględnienie.

W myśl art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów.

Stosownie do art. 11 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu chorobowemu podlegają m.in. osoby wymienione w art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym.

Zgodnie z art. 13 pkt 1 ustawy, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu pracownicy podlegają od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Stosownie do art. 22 § 1 k.p., przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Na gruncie przytoczonych przepisów w orzecznictwie wskazuje się, że o tym, czy strony istotnie nawiązały stosunek pracy stanowiący tytuł ubezpieczeń społecznych nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy, a wynikających z art. 22 § 1 k.p. Istotne

więc jest, aby stosunek pracy zrealizował się przez wykonywanie zatrudnienia o cechach pracowniczych (zob. wyrok SN z dnia 24 lutego 2010 r., II UK 204/09).

W przedmiotowej sprawie bezsporne było, że odwołująca od dnia 17.02.2014 r. została zgłoszona przez płatnika składek (...) sp. z o.o. do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych jako pracownik.

Organ rentowy nie kwestionował wykonywania przez odwołującą czynności na rzecz spółki (...), jednak – w ocenie pozwanego – nie było to zatrudnienie o charakterze pracowniczym. Pozwany wskazywał, że zbliżony zakres czynności z tytułu zawartej umowy o pracę w ocenie Zakładu należało kwalifikować jako umowę zlecenia, a jednocześnie podnosił, że z uwagi na to, iż działania wykonywane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej były zbieżne z tymi, jakie wykonywała w ramach obowiązków pracowniczych faktycznie czynności te mogły być wykonywane w ramach działalności gospodarczej.

W wyroku z dnia 13.03.2012r., sygn. II PK 170/11, Sąd Najwyższy wskazał, że gdy umowa jest przez strony wykonywana, nie może być mowy o pozorności, co jednak nie wyklucza możliwości badania, czy zawarcie umowy nie zmierzało do obejścia prawa, w szczególności przepisów o czasie pracy lub o ubezpieczeniu społecznym.

Z kolei w wyroku z dnia 14.09.1998r., sygn. I PKN 334/98, OSNAPiUS 1999/20/646 Sąd Najwyższy wyjaśnił, że zdarza się, iż zawarta przez strony umowa zawiera cechy (elementy) umowy o pracę oraz umowy cywilnej (w szczególności dotyczy to umowy zlecenia). Wówczas dla oceny rodzaju stosunku prawnego decydujące jest ustalenie, które z tych cech mają charakter przeważający. Natomiast, jeżeli umowa wykazuje wspólne cechy dla umowy o pracę i umowy prawa cywilnego z jednakowym ich nasileniem, o jej rodzaju decydują zgodny zamiar stron i cel umowy, który może być wyrażony także w nazwie umowy (wyrok SN z dnia 14 czerwca 1998 r., I PKN 191/98, OSNAPiUS 1999, nr 14, poz. 449). Inaczej mówiąc, o charakterze umowy decyduje wówczas zgodny zamiar stron oraz nazwa umowy. Pogląd ten można uznać za ustalony w orzecznictwie SN (por. podobną tezę wyroku z dnia 2 września 1998 r., I PKN 293/98, OSNAPiUS 1999, nr 18, poz. 582).

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w niniejszej sprawie pozwala uznać, że od dnia 17.02.2014 r. J. T. pozostawała w stosunku pracy z (...) sp. z o.o., a w konsekwencji, że podlega ubezpieczeniom społecznym jako pracownik.

Z okoliczności towarzyszących zawieraniu spornej umowy i jej wykonywaniu wynika, że strony łączył stosunek pracy.

W przedmiotowej sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że sposób świadczenia pracy przez J. T. spełniał wymogi zatrudnienia o charakterze pracowniczym. Praca musi się cechować pewnym stopniem zorganizowania i powinna być wykonywana pod kierownictwem pracodawcy.

Odwołująca świadczyła pracę w domu, co nie jest sprzeczne z przepisami prawa pracy. Kodeks pracy nie podaje definicji miejsca wykonywania pracy. Strony umowy – a w praktyce pracodawca – mają więc dużą swobodę w jego określeniu. Nie muszą one uznać za miejsce pracy siedziby pracodawcy. Miejsce wykonywania pracy powinno być określone w sposób jak najbardziej dopasowany do charakteru pracy wykonywanej przez pracownika. W okolicznościach niniejszej sprawy zgodną wolą stron umowy było, aby J. T. wykonywała obowiązki pracownicze przede wszystkim w domu z wykorzystaniem własnego sprzętu. Konceptyjny charakter pracy pozwalał na świadczenie pracy w warunkach domowych i nie wymagał stałej obecności, np. w biurze. Potwierdzili to w zeznaniach świadek A. S. oraz odwołująca. Z uwagi na wykonywanie pracy w domu odwołująca nie musiała mieć ściśle określonych godzin pracy. Nałożony na nią zakres obowiązków wymagał poświęcenia tej pracy 8 godzin dziennie, co również potwierdził A. S.. Gdyby odwołująca nie wywiązywała się z nałożonych na nią zadań, nie byłoby postępów w pracach nad projektem.

Odwołująca zdawała sobie też sprawę z zakresu obowiązków, jakie na niej spoczywają.

Praca była świadczona przez odwołującą osobiście, co również jest wyróżnikiem umowy o pracę.

Najistotniejszym elementem charakterystycznym dla stosunku pracy jest podporządkowanie. Jest to cecha odróżniająca stosunek pracy od innych stosunków zatrudnienia (zwłaszcza cywilnoprawnych). Analizując pojęcie podporządkowania pracowniczego należy zwrócić uwagę, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego pojawiła się koncepcja tzw. podporządkowania autonomicznego, w ramach której pracowniczemu podporządkowanie nie musi być w każdym przypadku utożsamiane z personalną zależnością wykonawcy pracy od przełożonego, lecz może także przyjąć postać związania określonymi zadaniami, do których realizacji jest on zobowiązany w trakcie świadczenia pracy na rzecz podmiotu zatrudniającego. W koncepcji tej istotnemu ograniczeniu podlega podporządkowanie dyrektywne (służbowe) pracownika. Idea tzw. podporządkowania autonomicznego po raz pierwszy została zaakcentowana w wyroku SN z 7 września 1999 r. W jego uzasadnieniu Sąd Najwyższy jednoznacznie stwierdził, że „pojęcie podporządkowania pracownika pracodawcy ewoluuje w miarę rozwoju stosunków społecznych. W miejsce dawnego systemu ścisłego hierarchicznego podporządkowania pracownika i obowiązku stosowania się do dyspozycji pracodawcy, nawet w technicznym zakresie działania, pojawia się nowe podporządkowanie autonomiczne polegające na wyznaczaniu pracownikowi przez pracodawcę zadań bez ingerowania w sposób wykonania tych zadań”. Nowy system podporządkowania autonomicznego – zdaniem sądu – cechuje więc przede wszystkim to, że pracodawca pozostawia pracownikom „istotny margines swobody co do sposobu realizacji powierzonego im w ramach stosunku pracy zadania”.

Na gruncie niniejszej sprawy Sąd uznał, że J. T. wykonując swoje obowiązki podlegała pracowniczemu podporządkowaniu. De facto zadaniowy system czasu pracy wyłączał konieczność sprawowania stałego nadzoru nad odwołującą w czasie pracy, ale nadzór nad wykonywanymi przez nią czynnościami sprawowany był poprzez bieżące przekazywanie pracodawcy tych informacji w czasie spotkań, przez korespondencję mailową, telefoniczną i z użyciem specjalistycznego oprogramowania. Polecenia służbowe wydawali odwołującej A. S. i M. S.. Odwołującej wskazywano konkretne zadania do wykonania, bez określania sposobu w jaki ma to uczynić i nie rozliczano jej za poszczególne czynności, ale za efekty pracy w postaci postępów nad projektem.

Ocena, czy strony łączy stosunek pracy, musi uwzględniać także wolę stron i analizę treści umowy.

Charakter umowy ustala się na podstawie treści oświadczeń woli stron, dokonując ich wykładni zgodnie z art. 65 k.c. Według tego przepisu oświadczenie woli należy tak tłumaczyć, jak tego wymagają ze względu na okoliczności, w których zostało złożone, zasady współżycia społecznego oraz ustalone zwyczaje (§ 1), a w umowach należy raczej badać, jaki był zgodny zamiar stron i cel umowy, aniżeli opierać się na jej dosłownym brzmieniu (§ 2).

W niniejszej sprawie bezspornie wolą stron było zawarcie umowy o pracę, na co wskazują spójne zeznania stron.

Również treść umowy wskazuje, że strony nawiązały stosunek pracy, a nie stosunek prawny innego rodzaju.

Ustalony w sprawie stan faktyczny dał Sądowi asumpt do stwierdzenia, że stanowisko organu rentowego nie było uzasadnione. W toku postępowania wykazano, że od 17.02.2014 r. J. T. podjęła i wykonywała w odwołującej Spółce zatrudnienie w ramach stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd – na podstawie przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. – zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdził, iż J. T., jako pracownik u płatnika składek (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia 17.02.2014 r. (pkt 1 wyroku).

O kosztach orzeczono w pkt. 2) wyroku, na podstawie art. 98 kpc oraz §2 i §12 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tj. Dz.U.2013, poz. 461), biorąc pod uwagę charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika. Należy mieć na uwadze, że rozpoznawane sprawy – mimo ich technicznego połączenia na podstawie art. 219 kpc – pozostawały oddzielnymi sprawami, co uzasadniało zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w każdej z tych spraw.

/-/ M. M.

Z/proszę:

1. Notować w kontrolce uzasadnień
2. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanego + akta ZUS
3. Przedłożyć za 14 dni lub z apelacją.

P., 2.10.2015 r.